

**«Πας λοιπόν όστις με ομολόγησεν έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω ομολογήσει και εγώ αυτόν έμπροσθεν του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς. Όστις δε με αρνηθή έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω αρνηθή αυτόν και εγώ έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς» (Ματθαίος, ι' : 32-33)**

Ο Πατέρας Θεός ευδόκησε να φέρει στο κόσμο τον Υιό του τον μονογενή, τον άνθρωπο Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι ο Λόγος Θεός που ενανθρωπίστηκε όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, λαμβάνοντας δούλου μορφή (Ιωάννης, α' :1,14). Ο Κύριος Ιησούς ήρθε με ένα σκοπό, να κηρύξει το ευαγγέλιο της σωτηρίας, να πειρασθεί όμοια με μας αλλά χωρίς να πέσει σε αμαρτία, έτσι ώστε να πληρώσει για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων με τη θυσία Του στο σταυρό του Γολγοθά και να αναστηθεί, σαν αναμάρτητος, για να δικαιώσει κάθε άνθρωπο που θα πιστέψει σ' Αυτόν και θα Τον επικαλεστεί. Ο Κύριος θέλει να κερδίσει την αγάπη του ανθρώπου με την αγάπη Του. Θέλει ο άνθρωπος να καταλάβει πως ο Πατέρας Θεός δεν απέστειλε τον Υιόν Αυτού για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' Αυτού (Ιωάννης, γ' :17). Δεν είναι Θεός που μισεί τον άνθρωπο, αλλά μισεί την αμαρτία, η οποία είναι εμπόδιο για την είσοδο του ανθρώπου στη Βασιλεία των Ουρανών. Ο Ιησούς Χριστός καλεί κάθε άνθρωπο από οποιαδήποτε φυλή, γλώσσα, έθνος, λαό, λέγοντας: **«Έλθετε προς με, πάντες οι κοπιώ ντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς, και μάθετε απ' εμού διότι πράος είμαι και ταπεινός την καρδίαν και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχαίς υμών. Διότι ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίον μου ελαφρόν»** (Ματθαίος, ια' :28-30).

Βλέπουμε λοιπόν ότι ο Κύριος θέλει να αναπαύσει τις ψυχές όσων έλθουν σ' Αυτόν και να τους δώσει ένα καλό ζυγό και ελαφρύ φορτίο. Σχετικά με το φορτίο και το ζυγό του χριστιανού ο Κύριος αναφέρει: **« Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώ σην τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν, και ας με ακολουθή. Διότι όστις θέλει να σώ σην την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν και όστις απολέσεν την ζωήν αυτού ένεκεν εμού, ούτος θέλει σώ σην αυτήν»** (Λουκάς, θ' :23-24). Απάρνηση εαυτού σημαίνει να μην κάνω του κεφαλιού μου αλλά να έχω οδηγό μου το λόγο του Θεού. Ακολουθώ τον Κύριο σημαίνει να έχω τον Κύριο να προπορεύεται σε κάθε ενέργεια στη ζωή μου. Το να σηκώνω κάθε μέρα το σταυρό που μου δίνει ο Κύριος σημαίνει να υπομένω κάθε μέρα την παιδεία, τις δοκιμασίες και τις θλίψεις που Αυτός επιτρέπει στη ζωή μου. 'Χάνω' τη ζωή μου εξαιτίας του Κυρίου Ιησού σημαίνει ότι απαρνούμαι το κοσμικό και σαρκικό φρόνημα – το οποίο οδηγεί στον αιώνιο θάνατο – και ακολουθώ το φρόνημα του Θεού, που είναι ζωή και ειρήνη.

Έτσι λοιπόν ο Κύριος θέλει να σηκώσουμε ένα απαλό φορτίο που Αυτός θα μας δώσει,

βέβαια με τη δική Του βοήθεια, μιας και όπως ο ίδιος είπε **‘Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ , ούτος φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν’** (Ιωάννης, ιε΄:5).

Μέρος του φορτίου που περιλαμβάνεται στο σταυρό του χριστιανού είναι η ομολογία. Αυτό διότι ενώ η ομολογία αποτελεί την απλή φανέρωση από τον χριστιανό στους συνανθρώπους του, των ενεργειών του Θεού στη ζωή του, με λόγια και έργα, συνήθως συνοδεύεται από αντιδράσεις κυρίως των οικείων του προσώπων. Αυτό συμβαίνει διότι όταν έρχεται ο Χριστός στη ζωή ενός ανθρώπου, μπαίνει ένα «χώρισμα» λόγω διαφορετικών φρονημάτων που υπάρχουν μεταξύ αυτού και των μελών της οικογενείας του, που δεν έχουν γνωρίσει ακόμα τον Κύριο σαν προσωπικό τους σωτήρα. Ο Κύριος αμέσως μετά την αναφορά Του στην ομολογία του πιστού (αρχή άρθρου), μας λέει σχετικά : **«Μη νομίσητε ότι ήλθον να βάλω ειρήνην επί την γήν· δεν ήλθον να βάλω ειρήνην, αλλά μάχαιραν. Διότι ήλθον να διαχωρίσω άνθρωπον κατά του πατρός αυτού, και θυγατέρα κατά της μητρός αυτής, και νύμφην κατά της πενθεράς αυτής. Και εχθροί του ανθρώπου που θέλουσιν είσθαι οι οικιακοί αυτού. Όστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού· και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού· και όστις δεν λαμβάνει τον σταυρόν αυτού και ακολουθεί οπίσω μου, δεν είναι άξιος εμού. Όστις εύρη την ζωήν αυτού θέλει απολέσει αυτήν, και όστις απολέση την ζωήν αυτού δι' εμέ θέλει ευρεί αυτήν.»**

(Ματθαίος, ι΄:34-37).

Βέβαια αυτή η ‘μάχαιρα’ που ο Κύριος βάζει, από τη μια συντελεί στην αύξηση του χριστιανού στην αγάπη, εφόσον βέβαια αυτός υπομένει την παιδεία που ο Θεός επιτρέπει και από την άλλη εργάζεται έργο καλό στις καρδιές των οικείων που αντιδρούν, εφόσον βέβαια αυτοί έχουν την διάθεση να διαπιστώσουν αν η ομολογία του οικείου τους είναι αποτέλεσμα της ενέργειας του Θεού στη ζωή του ή ανθρώπινης πλάνης.

Σε κάθε περίπτωση η ομολογία με λόγια του χριστιανού πρέπει να συνοδεύεται με το σωστό πνευματικό του περπάτημα στη καθημερινή ζωή. Αυτό σημαίνει ότι φροντίζει να τρέφεται καθημερινά με τον λόγο του Θεού, προσπαθεί να πληρώνεται με Άγιο Πνεύμα ώστε να κρατάει τις εντολές του Θεού στην καρδιά του και να τις κάνει πράξη στη ζωή του και προσέχει να περπατάει ακριβώς στο θέλημα του Κυρίου.

Ομολογεί Χριστό ένας χριστιανός όταν συγχωρεί τον εχθρό του και κάνει έργα αγαθά: **«Εάν λοιπόν πεινά ο εχθρός σου, τρέφε αυτόν· εάν διψά, πότιζε αυτόν· διότι πράττων τούτο, θέλεις σωρεύσει άνθρακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού. Μη νικάσαι υπό του κακού, αλλά νίκα δια του αγαθού το κακό»**

(Ρωμαίους, ιβ':20-21).

Μια χριστιανή γυναίκα ομολογεί θεοσέβεια 'άνευ λόγου' με τη σωστή συμπεριφορά της και το σεμνό ντύσιμό της: **«Ωσαύτως και αι γυναίκες με στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην να στολίζωσι εαυτάς, ουχί με πλέγματα, ή χρυσόν, ή μαργαρίτας, ή ενδυμασίαν πολυτελήν αλλά το οποίον πρέπει εις γυναίκας επαγγελομένας θεοσέβειαν, με έργα αγαθά»** (Α' Τιμόθεον, β':9-10).

**«Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας υμών, ίνα και εάν τινές απειθώ σιν εις τον λόγον, κερδηθώ σιν άνευ του λόγου διά της διαγωγής των γυναικώ ν, αφού ίδωσι την μετά φόβου καθαράν διαγωγήν σας»** (Α' Πέτρου, γ':1,2).

Τέλος αναφέρουμε ότι είτε όταν ομολογούμε σε κάποιον τις ενέργειες του Κυρίου στη ζωή μας με δική μας πρωτοβουλία, είτε όταν μας ζητάει κάποιος να του μιλήσουμε για την ελπίδα που έχει δώσει ο Κύριος στη ζωή μας, θα πρέπει να μιλάμε με πραότητα και φόβο Θεού αποβλέποντας στην οικοδομή του συνανθρώπου μας και όχι με υπεροψία και με κύριο κίνητρο το προσωπικό μας όφελος (Α' Πέτρου, γ':15).

Συνοψίζοντας λένε ότι η ομολογία όσων γνωρίσαμε τον Χριστό σαν προσωπικό μας σωτήρα γίνεται μεν δια του στόματος μας σύμφωνα με το γεγραμμένο **‘εάν ομολογήσης δια του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρώ ν, θέλεις σωθή’**

(Ρωμαίους, ι':9), αλλά είναι ευάρεστη στο Θεό όταν είμαστε στο θέλημα του Θεού και προσπαθούμε να κάνουμε το λόγο Του πράξη στη ζωή μας. Αμήν!